

Corydoras melanotaenia - Sárgaúszójú páncélosharcsa

ELSŐ LEÍRÓJA:	Regan, 1912
CSALÁD:	Callichthyidae
MÉRET:	6 cm
C°:	21-25
pH°:	6-7
Nk°:	2-12
HELYIGÉNY:	70 liter
VISELKEDÉS:	békés, csoportos
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	alsó szint
ÉLETTARTAM:	6-8 év
TERM.VÉD.:	felméretlen

Corydoras melanotaenia
Sárgaúszójú páncélosharcsa
(Regan, 1912)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Térkép még nem készült az adatlaphoz, feltöltése folyamatban!

Dél-Amerika: Kolumbia. Az Orinoco vízrendszerében, a Rio Meta folyóban (Rio Magdalena - medence) fordul elő.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

Robosztus, erőteljes megjelenést sugall, mindeközben megnyúlt alkatú, teste hátrafelé elkeskenyedik. Oldalát acélos, fémkék vértpajzsok borítják, melyek az állat korától és a fényviszonyoktól függően hol mélykékebb, hol egészen zöldes árnyalatúak. A fej és a hát régiója barna, a tarkó úgyszintén. Fontos faji bélyeg, hogy úszói halvány sárga színűek – a hasoldali úszók sárga színe már fiatal példányokon is jól kivehető, de később a farkúszó, és nagyon gyengén akár a hátúszó is beszínesedik.

Könnyen összetéveszthető a kékpajzsos páncélosharcsával (*Corydoras aeneus*), de utóbbi kevésbé nyúlánk, tömörsibb termetű, és a sárgaúszójú páncélosharcsáról hiányzik a *C. aeneus* esetén jellemző arany

sáv a hátról vagy tarkóról. Emellett a sárga színű úszók is árulkodnak a faj pontos kilétéről. Hasonlóságuk persze nem véletlen, a genetikai alapon vizsgált törzsfák is azonos leszármazási vonalba helyezik őket (Lineage 7).

A CW009, avagy ismert kereskedelmi nevén *Corydoras sp. Green Laser* (vagy Peru Green Stripe) rendkívül hasonló hozzá, de egyből felismerhető az intenzív színű, egész hátán végighúzódnó zöldessárga csíkról. Szintén hasonló a CW010, avagy *Corydoras sp. Gold Laser* (vagy Peru Gold Stripe / Peru Orange Stripe). Utóbbi harcsa oldala erősen acélkékes, és a hátán végighúzódnó csík ragyogó narancsos-arany színű. Mindkét harcsát jelenleg külön, leíratlan fajként kezelik, de elképzelhető, hogy a *C. melanotaenia* variánsai. Amennyiben külön fajok, akkor minden bizonnyal közeli rokonokról van szó. A CW078 szintűgy hasonló megjelenésű. (A CW009 és CW010 páncélosharcsákról alább látható fénykép.)

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

A sárgaúszójú páncélosharcsa tartása nem túl komplikált, ha néhány apróságra odafigyelünk. Mindenképpen gondozzuk őket csoportosan, ami 6-8 példányt jelent, hiszen erősen szociális állatok. Könnyen társíthatóak, így remek biotóp medencéket rendezhetünk be, ha pontylazacokkal, sügérekkel kerülnek egybe. Persze arra ügyelni kell, hogy olyan nagytestű, ragadozó hal ne kerüljön mellé, mely kárt tenne harcsáinkban. Egyébiránt bizonyos labirinthalakkal, csíkfélékkel, razbórákkal is sikeresen tartható együtt. Békés, nyugodt halak, melyek napjuk nagy részét az aljzaton keresgélve, turkálva töltik. Elhelyezésükre már egy 70 literes akvárium is elegendő.

A Rio Meta endemikus halai. Sok rokon páncélosharcsához képest némileg hűvösebb vizet kedvelnek, 22-23 °C ideális gondozásukhoz, de egy-két fokkal melegebb vizet (főleg rövidebb távon) természetesen gond nélkül elviselnek, a túl nagy hőségtől azonban óvjuk őket. Biztosítsunk megfelelő oxigénellátást. A lágyabb vizet meghálálják, de ne savanyítsuk túl az akváriumot, 6-7 pH körüli az optimális kémhatás. A bomlástermékekkel terhelt vizet, vagy szennyezett talajt rosszul viselik, a szűrés legyen hatékony és rendszeresen végezzük el a részleges vízcseréket.

A talaj apró szemcseméretű, finom homok legyen, s kerüljük a durva, éles szemcséket, nagy szemű kavicsokat, melyek kárt tehetnek érzékeny bajuszszálaiban. Kedveli a búvóhelyekben gazdag berendezést: bátran telepítsünk sűrűbb növényzetet, helyezünk be ágakat. Otthonos akváriumot alakíthatunk ki 1-2 marék falevél (pl.: tölgy, Tebang) akváriumba való beszórásával – egyrészt búvóhelyet, szórakozó helyet kínál halaknak (hiszen szívesen túrják át azt), másrészt meg is színezi, s ezzel élethűbbé varázsolja az akvárium vizét. Arra ügyeljünk, hogy eltávolítsuk a bomlófélben lévő leveleket, hogy ne kezdjenek berothadni az akvárium alján. A víz elszínezésére égetobozt vagy gyári feketevizet készítményeket is alkalmazhatunk.

Mint minden rokona, nagyon kedveli az élő tubifexet, de ugyancsak szívesen fogyasztja a vörös szúnyoglárvát, grindált, artémiát is. A grindál- és televényféreg etetésével óvatosan bánjunk, mert hizlaló eledelnek számítanak. Száraz eleségeket is kaphat táptabletták vagy a talajra hulló felszíni eleségek formájában, de arra ügyeljünk, hogy ne maradékokon tengődjön, mindenképpen teljes értékű étrendet kíván. Ennek szaporítás előtt különösen nagy a jelentősége.

Az ivarok jól megállapíthatók felülnézetből, hiszen ikrával telve a nőstények teltebbek, testesebbek. A

szaporítás során egy nőstényre 2 hímre számoljunk. A tenyésztő akváriumba lágy, csak enyhén savas (pH 6,5 körül) vizet töltünk. A szűrésre szivacsűrőt ajánlok, amit levegővel hajtunk meg, így az oxigénellátást is biztosítandó. 25 °C körüli hőmérsékletet beállíthatunk, amit utána hidegvizes vízcserékkel lejjebb viszünk. Ezt naponta, akár 60-70 %-os térfogatarányban ismételjük az ívás bekövetkeztéig. A medencébe vékony réteg homokot hintsünk és tegyünk egy marék jávai mohát vagy más, finom levelű vízinövényt is. Klasszikus T-pózban ikráznak: a nőstény a hím hasoldala felé fordul, aki ekkor ivarsejtjeit a vízbe engedi, melyek megtermékenyítik a nőstény által kitojt ikrákat. A nőstény ezeket általában az üvegfalra ragasztja fel, gyakran olyan helyre, ahol erősebb a vízmozgás. Az ívás után távolítsuk el a szülőket, mert megehetik ikráikat. A keltető vízbe tegyünk egy kevés Xanthakridint, hogy megelőzzük a penészedést, illetve a szemmel láthatóan penészes vagy terméketlen ikrákat távolítsuk el, hogy védjük a többi, még ép utódot. A kelési idő 3-4 nap, s további pár nap múlva az ivadékok megkezdik önálló táplálkozásukat. Indításukra frissen kelt artémia naupliákat használjunk, gondosan leszűrve őket a peteburkoktól. Később apróra vágott tubifexre térjünk át, s a vízminőségre ügyeljünk a nevelés során.

Sajnos a faj Magyarországon ritkán érhető el, holott érdekes és nem is túl nehezen tartható, szaporítható pánfélharcsa-faj.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: .

Eng: Green-gold Cory, Elongate Bronz Cory, Green-gold catfish.

Egyéb köznevei: Gelbflossen - Panzerwels, Kultakylkimonninen.

KATEGÓRIÁK:

[Akváriumi halak](#), [Harcsafélék](#)

KULCSSZAVAK:

[Akváriumi halak](#), [Regan](#), [Corydoras melanotaenia](#), [Sárgaúszójú pánfélharcsa](#), [1912](#), [Harcsafélék](#), [Callichthyidae](#)

JELLEMZŐK:

[barna vízi](#), [igenlágóvízi \(0-5°Nk\)](#), [Dél-amerika](#), [lágóvízi \(5-10 Nk°\)](#), [Orinoco](#), [közepes hőigényű \(20-25°C\)](#), [Amerika](#), [Guyanák](#), [közepesen keményvízi \(10-15°Nk\)](#), [közepes méretű 5-10 cm](#), [békés rajhal](#), [közepesméretű akvárium \(50-100 literig\)](#), [közepesen áramló vízi](#), [hosszú életű 6 év fölött](#), [lassan mozgó vízi](#), [fekete vízi](#), [közepesen aktív mozgású](#), [mindenevő](#), [átlagos növényzetigényű](#), [lassú mozgású](#), [alsó szint](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

Ian A. M. Fuller, Hans-Georg Evers: **Identifying Corydoradinae Catfish** Ian A. M. Fuller, Hans-Georg Evers: **Identifying Corydoradinae Catfish, Supplement 1**

http://www.scotcat.com/callichthyidae/c_melanotaenia.htm

https://www.planetcatfish.com/common/species.php?task=&species_id=111 <https://www.l-welse.com/reviewpost/showproduct.php/product/1002> <https://www.seriouslyfish.com/species/corydoras-melanotaenia/>

Írta: Liziczai Márk

Katalógusba került: 2020-03-31 16:50:14

Legutolsó frissítés: 2020-04-16 13:09:31

Katalógus ID: 9979

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/harcsafelek/corydoras-melanotaenia.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva